

شکست افغانی و اشنگتن

واقعیته‌ها را باید بازگو نمود

با بررسی جزئیات موضوع، قبل از طرح مسائل کلی درمورد، بایست یادآور شد که در کنار موجودیت عوامل مختلف، متأسفانه که به میزان جرم و جنایتهای سازمان یافته و بدتر از همه در تولید و تهیه مواد مخدر نیز در کشور عزیز ما افغانستان، بخصوص در این اواخر از دیاد بعمل آمده که مبارزه علیه این ماده شوم و تباہ کن از جمله حادثترین و فوری ترین رسالتیست که در مقابل حاکمیت کنونی کشور و کلیه جوامع بشری قرار داشته وجد و جهد و مبارزه پیگیر علیه آن باید در دستور کار همه (بمفهوم وسیع کلمه قرار گیرد) • طبق اطلاعات بدست آمده، متأسفانه محصول خشخاش در افغانستان، بصورت مداوم از دیاد بعمل آمده و در سال ۲۰۱۴، همه رکورد ها را پشت سر گذاشته و بصورت کلی، بمقایسه سال قبلی، رشد هفت درصدی را شاهد بودیم • مسأله ایکه به تولید تریاک در افغانستان ارتباط میگیرد، بنا بر اطلاع گاردین، افزایش ۱۷ درصدی را نشان میدهد • مقدار مجموعی تولید این ماده به ۶،۴ هزار تن بالغ میگردد که بیش از مقدار درصدی تولید محصول یاد شده در سال قبل که بمقدار ۵،۵ هزار تن بود، میباشد • علاوه بر آن، در اراضی و کشتزارهای خشخاش نیز افزایش چشمگیری بعمل آمده که طی یکسال از ۲۰۹ هزار هکتار به ۲۲۴ هزار هکتار بالغ میگردد • مسأله ایکه به کشت و زرع خشخاش ارتباط میگیرد، در این ارتباط ولایت هلمند در جایگاه نخست قرار میگیرد (۴۶ درصد از مجموع ظرفیت تولیدی در کشور)، که از این مجموع، مقدار ۶۹ درصد در بخشهای جنوب کشور و بمقدار ۱۶ درصد در ولایتهای غربی کشور تولید گردیده است • این واقعیت دردناک را بادریغ و درد باید یادآور گردید که متأسفانه بمقدار ۹۰ درصد تریاک مورد مصرف در سراسر جهان در سرزمین کشور ما تولید میگردد •

در کشور عزیز ما افغانستان، طی سالهای ادامه عملیات «آزادی پایدار»، جمعاً بمقدار ۷،۶ میلیارد دالر بمنظور مبارزه علیه مواد مخدر هزینه گردید، اما نتایج بدست آمده درست در نقطه مقابل قرار گرفت • در این مورد ارقام نشر شده توسط (سیگار) دفتر سربازرس ایالات متحده در مورد مبارزه با تولید و گسترش تریاک و مواد مخدر حاصل شده در افغانستان، نشاندهنده وضعیت متذکره در افغانستان میباشد، در چنین وضعیت ناگوار ایکه اصلاً مبارزه و اشنگتن علیه کشت، زرع و قاچاق مواد مخدر در افغانستان در دستور کار قرار نگرفته که در این عرصه مبارزه ایالات متحده، هم بخصوص زمانیکه مسأله آینده کشور مطرح بحث میباشد، با عدم موفقیت مواجه گردیده است •

این مسأله قابل تذکر میباشد که در زمان حاکمیت طالبان، در کشت، زرع و تولید مواد مخدر تقلیل بوجود آمده و از وسعت اراضی و کشتزارهای کوکنار نیز کاسته شد • طبق آخرین آمار و ارقام منتشره، در مساحت

۲۲۴ هزار هکتار زمین کشت و زرع این ماده در سال قبل صورت گرفت، در حالیکه طی سال ۲۰۰۱، زمانیکه قدرت درکابل بدست طالبان بود، این مساحت صرف به ۸ هزار هکتار زمین محدود میگردید. بدون توجه باین مسأله که واشنگتن در نظر داشت و اکنون نیز بدین عقیده پابندی دارد که چنین یک وضعیت ناهنجار را در کشور حفظ نماید، بدین ترتیب در اوضاع و احوال کنونی، طالبان از طریق زرع، کشت و قاچاق مواد مخدر، از یکجانب در صدد دستیابی به مقادیر هنگفت پولی غرض انجام عملیاتهایشان میباشند و از جانب دیگر میخواهند با استفاده از این حربه بر جریان امور و پروسه های موجود نیز اثرگذار بوده و موثر واقع گردند که البته این مسأله، بعید بنظر میرسد. با احتمال زیاد شاید چنین ادعا نمایند که وضعیت کنونی، هزینه یورش ایالات متحده به افغانستان و نتیجه عدم تمایل قسرسفید بمنظور دستیابی به اهداف نظامی سازمان یافته میباشد.

عده ای از دست اندرکاران مسایل بین المللی چنین میپندارند که ایالات متحده امریکا واقعاً از رشد سریع و در حال گسترش کشت و زرع مواد مخدر در افغانستان و قاچاق آن به اروپا و روسیه از طریق آسیای مرکزی توجه اندکی نشان داده و اداره ایالات متحده با محاسبات غلط و دوراز واقعیت از پخش و گسترش این ماده بدنام چشم پوشی نمود. در این مورد، ریچارد لیبی ویر ژورنالیست سویسی که بسال ۱۹۹۹ اثری تحت عنوان «دالرهای ترور» ایالات متحده و اسلامگرایان» برشته تحریر در آورد، نیز نظر مشابه دارد. بعقیده بسیاری از نویسندگان، چنین نحوه موضعگیری ایالات متحده، باعث ایجاد ترس و هراس گردیده و چنین میپندارند که با تشدید مبارزه فعال و همه جانبه با تجارت و قاچاق مواد مخدر، ممکن تلفات و زیانهای وارده بر قوای ایالات متحده در افغانستان بیش از پیش فزونی یابد.

در مورد مناسبات و ارتباطات «خاص» واشنگتن و جنگجویان افغان، جان سپکو مسوول دفتر سیگار واقعیتهایی را بازگو نموده است. بصورت مشخص، نامبرده طی مصاحبه ای با رادیو «آزادی»، در ماه اپریل سال روان اظهار داشت که وی میتواند توضیحاتی در مورد شکست اردوی ایالات متحده در شناسایی و حذف برخی از گروههای ستیزه جویانی که علیه حاکمیت افغانستان می جنگند و در عین زمان قراردادهای بیشمار دولتی ایالات متحده را بخود اختصاص داده اند، ارائه نماید، نامبرده تأکید میورزد که دولت ایالات متحده همان اطلاعات را بمنظور توقیف و حتی از میان برداشتن اشخاص و افرادی به اتهام داشتن ارتباط با فعالیتهای مخالفان مسلح در افغانستان استفاده نموده و بکار میبرد.

ارزیابی انتقادی از نقش ایالات متحده در عملیات «آزادی پایدار» در افغانستان، در مقاله منتشره در واشنگتن پست که در ماه اپریل سال روان بنشر رسید، بصورت وسیع بررسی میگردد. طی بررسیهایی که صورت گرفته، این واقعیت بهمگان واضح و مبرهن گردیده که ایالات متحده (با وجود آنکه از سال ۲۰۰۱، مبلغ ۱۰۲ میلیارد دالر را بمنظور «بازسازی دولت» در افغانستان هزینه نموده)، در جهت ایجاد زیرساختهای تشکیلات دولتی و ایجاد حاکمیت مورد انتظار مردم، حاکمیتی که قادر به ایجاد نظم در کشور گردیده و علیه تهیه و تولید مواد مخدر مبارزه موثری را سازمان بخشد، کاری را از پیش نبرد.

دین ماریسون، یکی از ژورنالیستان برجسته امریکایی طی یادداشتی متذکر میگردد که در شرایط و اوضاع کنونی، مقادیر هنگفت مواد مخدر افغانستان، بمثابه یکی از عوامل جدی بی ثباتی و هرج و مرج اوضاع اجتماعی - اقتصادی در اروپا، کشورهای آسیای مرکزی و روسیه محسوب میگردد. بنظر میرسد گروههای تروریستی، شبکه های جنایتکار بنیادگرایی در اکثر کشورهای آسیای میانه، شین چیان - ایگور

محل خودمختار چین و درکسوه، توسط شبکه های قاچاق مواد مخدرحمایه میگردند. به یقین کامل که بنحوی از انحاء، از تولید این ماده خانه برانداز، ایالات متحده و شرکای جرمی اش، حداکثر سود را نصیب میگردند، بنأء، چنین وضعیتی در مراحل خنثی سازی خطر فوقاً ذکر شده، نیروی مخالفان ژئوپولیتیک آنها را تضعیف مینماید.

همچنان متذکر باید گردید که راه حل و فصل نظامی جلوگیری از تولید و تهیه مواد مخدر در افغانستان، اصلاً وجود ندارد. درمورد، کارشناسان امرمتذکره پیشنهادات و مشوره های خویش را مطرح نمودند. از جمله یکی هم رامیش بهات چاردیشی، متخصص امر یادشده ازکشور هندوستان، چنین محاسبه مینماید که باید مسأله ایجاد سیستم صدورمجوزکه در هندوستان نتایج قناعت بخشی بیار آورد، در افغانستان نیز جنبه عملی یابد. از بکار بستن چنین سیستمی، از یکجانب دهقانان کشور مستفید گردیده و از جانبی هم مواد مورد نیاز و ضروریات طبی کشور نیز فراهم میگردد. ببینید درکنار اینهمه، اجرای عملی چنین امری نه تنها بفرع زار عین کشور میباشد، بلکه در امور مختلف دیگر، از جمله بمنظور تهیه ادویه طبی نیز بکار میرود.

چنین پیشنهادی، قبل از همه بر این اساس صورت گرفت که مطابق آمار سازمان صحتی جهان، بتعداد ۵،۵ میلیارد نفر از انسانان (تقریباً بتعداد ۸۳ درصد از باشندگان جهان) نمیتوانند ادویه مخدر ضد درد را بدست بیآورند، اما در مقابل، در بسیاری از کشورها بمقدار تن ها مورفین مصنوعی تولید میگردد.

اما باوجود اینهمه، در شنیدن واقعیتهای متذکره، گوشهای گردانندگان امریکایی ناشنوا میگردد تا بدون چانه زنی، باکشورهای مختلف جهان در امر مبارزه جهانی با کشت، زرع، تولید و ترافیک مواد مخدر در افغانستان همکاری نمایند.

در شرایطی که ایالات متحده در مام میهن ما افغانان بمدت ۱۳ سال عملیات «آزادی پایدار» را ادامه داد، افغانستان، در تاریخ بمثابه کشوری شناخته شد که هجوم و یورش نظامی ایالات متحده در آن به شکست انجامیده و اعلامیه های رنگارنگ و گونه گونه قصر سفید، وزارت امور خارجه و پنتاگون، هیچکدام نتوانست تا از واقعیت امر موجود به مردم ایالات متحده و جهانیان تصور روشن و واقعی ارائه نماید.